

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
MOKĖJIMŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1370 4, 30, 36 IR 45 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2014 m. rugsėjo 23 d. Nr. XII-1108
Vilnius

1 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 4 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„4 straipsnis. Išimtys dėl mažos vertės mokėjimo priemonių ir elektroninių pinigų

Kai mokėjimo priemonės pagal bendrąją sutartį yra susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, kurios neviršija 30 eurų arba kurioms įvykdyti nustatytas 150 eurų išlaidų limitas, arba kurių elektroninėse laikmenose saugoma ne didesnė kaip 150 eurų suma bet kuriuo metu:

- 1) mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę mokėtojui pateikti tik informaciją apie pagrindines mokėjimo paslaugos savybes, įskaitant mokėjimo priemonės naudojimo instrukciją, atsakomybę, taikomą komisinį atlyginimą ir kitą svarbią informaciją, taip pat nurodyti, kur lengvai prieinamu būdu galima susipažinti su kitomis šio įstatymo 10 straipsnio 2–8 dalyse nustatytomis mokėjimo paslaugų teikimo sąlygomis;
- 2) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama bendrosios sutarties sąlygų pakeitimų siūlyti raštu arba naudojant kitą patvariąją laikmeną;
- 3) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad, atlikęs mokėjimo operaciją, mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia tik nuorodą arba sudaro sąlygas susipažinti su tokia nuoroda, pagal kurią mokėjimo paslaugų vartotojas gali nustatyti mokėjimo operaciją, jos sumą, taikytą komisinį atlyginimą, o kai tam pačiam gavėjui atliktos kelios tokios pačios rūšies mokėjimo operacijos, – tik informaciją apie visą sumą ir komisinį atlyginimą už šias mokėjimo operacijas. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama teikti šios informacijos arba sudaryti sąlygų su ja susipažinti, jeigu mokėjimo priemonė naudojama anonimiškai arba jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas dėl

techninių priežasčių negali jos pateikti. Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjas turi suteikti mokėtojų galimybę patikrinti laikomų lėšų sumą;

4) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad šio įstatymo 25 straipsnio 1 dalies 2 punktas, 26 straipsnio 1 dalies 3 ir 4 punktai ir 30 straipsnio 3 ir 4 dalys jiems netaikomi, jeigu negalima mokėjimo priemonės blokuoti arba užkirsti kelią tolesniam jos naudojimui;

5) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad šio įstatymo 28, 29 straipsniai ir 30 straipsnio 1 ir 2 dalys jiems netaikomi, jeigu mokėjimo priemonė naudojama anonimiškai arba jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas negali įrodyti, kad mokėjimo operacija buvo autorizuota dėl specifinių mokėjimo priemonės savybių;

6) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas nepraneštų mokėjimo paslaugų vartotojui apie atsisakymą vykdyti mokėjimo nurodymą, jeigu akivaizdu, kad mokėjimo nurodymas nebus įvykdytas;

7) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo nurodymas perduotas arba sutikimas atlikti mokėjimo operaciją duotas gavėjui;

8) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad bus taikomi kiti mokėjimo operacijos įvykdymo terminai, negu nustatyti šio įstatymo 36 ir 37 straipsniuose.“

2 straipsnis. 30 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 30 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Mokėtojų tenka dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai iki 150 eurų, kai tie nuostoliai patirti dėl:

- 1) prarastos ar pavogtos mokėjimo priemonės panaudojimo;
- 2) neteisėto mokėjimo priemonės įgijimo, jei mokėtojas neapsaugojo personalizuotų saugumo požymių.“

3 straipsnis. 36 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 36 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad po mokėjimo nurodymo gavimo momento mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos. Iki 2012 m. sausio 1 d.

mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl ne ilgesnio kaip trijų darbo dienų termino. Šie laikotarpiai gali būti pratęsti dar viena darbo diena, jeigu mokėjimo operacija inicijuojama popieriniu dokumentu. Ši dalis taikoma:

1) Lietuvos Respublikoje ir į kitas valstybes nares vykdomoms mokėjimo operacijoms eurai ir ne euro zonos valstybių narių valiutomis, išskyrus šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus atvejus;

2) Lietuvos Respublikoje ir į kitas valstybes nares bei užsienio valstybes vykdomoms mokėjimo operacijoms užsienio valstybių valiutomis, taip pat į užsienio valstybes vykdomoms mokėjimo operacijoms eurai ir ne euro zonos valstybių narių valiutomis, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas nesusitaria dėl kito termino.“

2. Pakeisti 36 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Kai kredito pervedimai Lietuvos Respublikoje atliekami eurai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad po mokėjimo nurodymo gavimo momento mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą tą pačią darbo dieną, jeigu mokėjimo nurodymo gavimo momentas yra tą darbo dieną iki 12 valandos. Jeigu mokėjimo nurodymo gavimo momentas yra po 12 valandos, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip kitą darbo dieną. Šio įstatymo 32 straipsnio 2 dalyje numatyto atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą mokėjimo nurodymo vykdymo dieną, o kai mokėjimo nurodymo vykdymo diena nėra mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, – kitą darbo dieną.“

3. Pakeisti 36 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti dėl kito, negu nustatyta šio straipsnio 1 dalyje, mokėjimo operacijos įvykdymo termino, tačiau toks terminas negali viršyti keturių darbo dienų nuo mokėjimo nurodymo gavimo momento. Ši dalis taikoma Lietuvos Respublikoje vykdomoms mokėjimo operacijoms ne euro zonos valstybių narių valiutomis ir į kitas valstybes nares vykdomoms mokėjimo operacijoms ne euro zonos valstybių narių valiutomis.“

4 straipsnis. 45 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 45 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Už šio įstatymo nuostatų pažeidimus mokėjimo paslaugų teikėjams Lietuvos bankas gali skirti nuo 289 iki 8 688 eurų baudą. Tais atvejais, kai pažeidimai buvo padaryti šio straipsnio 5 dalyje nurodytomis atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis, mokėjimo paslaugų teikėjams gali būti skiriama didesnė – nuo 8 688 iki 34 754 eurų – bauda. Tais atvejais, kai pažeidimas yra mažareikšmis, juo nepadaroma esminės žalos šio įstatymo saugomiems mokėjimo paslaugų vartotojų interesams, Lietuvos bankas, vadovaudamasis teisingumo ir protingumo kriterijais, mokėjimo paslaugų teikėjams gali taikyti nuobaudą – įspėjimą, neskirdamas baudos.“

2. Pakeisti 45 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

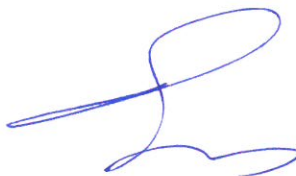
„6. Mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nepateikia informacijos ar dokumentų, reikalingų šio įstatymo pažeidimui tirti (neteisingos informacijos pateikimas taip pat laikomas informacijos nepateikimu), Lietuvos bankas gali skirti iki 2 896 eurų baudą.“

5 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė

Dalia Grybauskaitė